

Republika Srbija
VRHOVNI KASACIONI SUD
Uzp 597/11
13.01.2012. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni kasacioni sud, u veću sastavljenom od sudija: Snežane Živković, predsednika veća, Olge Đuričić i Snežane Andrejević, članova veća, sa savetnikom Gordanom Bogdanović, kao zapisničarem, odlučujući po zahtevu koji je podneo A.T. iz K, preko punomoćnika D.R, advokata iz B, za preispitivanje sudske odluke - presude Upravnog suda I-3 U 22494/10 od 20.10.2011. godine, sa protivnom strankom Ministarstvom poljoprivrede, trgovine, šumarstva i vodoprivrede Republike Srbije, u predmetu prestanka radnog odnosa, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 13.01.2012. godine, doneo je

P R E S U D U

Zahtev se **ODBIJA**.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanom presudom Upravnog suda I-3 U 22494/10 od 20.10.2011. godine odbijena je tužba tužioca A.T. podneta protiv rešenja Ministarstva trgovine i usluga Republike Srbije broj 118-00-50/2010-05 od 23.04.2010. godine, kojim je u stavu 1 dispozitiva A.T, državnom službeniku koji je ostao neraspoređen u Ministarstvu trgovine i usluga počev od 24.02.2010. godine prestao radni odnos po sili zakona zaključno sa 24.04.2010. godine, zbog proteka dva meseca od kada je postao neraspoređen, a nije premešten na drugo radno mesto, niti je premešten u drugi državni organ. Stavom 2 dispozitiva osporenog rešenja A.T. se isplaćuje otpremnina u iznosu od 245.149,17 dinara.

U zahtevu za preispitivanje pobijane presude, podnetom zbog povrede zakona i pravila postupka, podnosilac ističe da upravni sud nije ocenio navode tužbe, nije izveo dokaze koje je tužilac dostavio uz tužbu, niti je dao bilo kakvu ocenu predloženih dokaza. Navodi da je u tužbi ukazao, a što sud nije ocenio, da tuženi organ nije imao jednak tretman prema svim državnim službenicima koji su po stepenu obrazovanja i radnog iskustva u istoj ravni sa tužiocem i da je nejasno koji su to kriterijumi po kojima je data prednost državnim službenicima koji su zadržali svoje radno mesto. Takođe, smatra da je Upravni sud u celosti zanemario činjenicu da je tužilac stekao visoku stručnu spremu, da ima 20 godina radnog iskustva na poslovima tržišnog inspektora i da je ocenjen visokom ocenom. Navodi da u obrazloženju pobijane presude nisu dati razlozi zbog čega nije zakazano ročište, saslušan tužilac i izvedeni predloženi dokazi, pa je nejasno na osnovu čega je sud utvrdio osnovanost osporenih rešenja. Predlaže da Vrhovni kasacioni sud ukine ili preinači pobijanu presudu.

Protivna stranka, kojoj je zahtev uredno dostavljen, u ostavljenom roku nije dostavila odgovor na zahtev, već samo spise predmeta.

Postupajući po podnetom zahtevu i ispitujući pobijanu presudu u granicama zahteva, u smislu člana 54. Zakona o upravnim sporovima ("Sl. glasnik RS" broj 111/09), Vrhovni kasacioni sud je našao:

Zahtev je neosnovan.

Prema obrazloženju pobijane presude, pravilno je postupio tuženi organ kada je na osnovu člana 131. stav 1. tačka 3. Zakona o državnim službenicima doneo osporeno rešenje kojim je tužiocu prestao radni odnos po sili zakona jer je od dana donošenja rešenja o neraspoređivanju od 24.02.2010. godine proteklo dva meseca, a tužilac nije raspoređen, niti premešten na drugo radno mesto ili u drugi državni organ. Takođe, pravilno je osporenim rešenjem tužiocu određena otpremnina u smislu člana 158. Zakona o radu.

Ocenjujući zakonitost pobijane presude Vrhovni kasacioni sud nalazi da je ista doneta bez povreda pravila postupka, uz pravilnu primenu materijalnog prava na utvrđeno činjenično stanje, pri čemu su tom presudom ocenjena sva pitanja i okolnosti koje su mogle biti od uticaja na zakonitost osporenog rešenja.

Vrhovni kasacioni sud je cenio navode zahteva da u obrazloženju pobijane presude nisu dati razlozi za neodržavanje ročišta i saslušavanje tužioca, pa je našao da su ti navodi neosnovani. Ovo sa razloga što je Upravni sud u obrazloženju pobijane presude dao razloge zbog kojih je odlučio bez održavanja javne rasprave, navodeći da je predmet spora takav da očigledno ne iziskuje nepotrebno saslušanje stranaka i posebno utvrđivanje činjeničnog stanja u smislu člana 33. stav 2. i 3. i člana 41. stav 1. Zakona o upravnim sporovima.

Ocijenivši su i navodi zahteva da Upravni sud nije imao delova koji su predloženi i priloženi uz tužbu, niti je dao

Cenjeni su i navodi zahteva da Upravni sud nije izveo dokaze koji su predloženi i priloženi uz tužbu, mu je dao razloge zbog čega oni nisu izvedeni, pa je Vrhovni kasacioni sud našao da su ti navodi neosnovani. Ovo stoga što je uvidom u predmet Upravnog suda U 22494/10 utvrđeno da tužilac u tužbi nije predložio izvođenje nikakvih dokaza, a kao prilog uz tužbu dostavljeno je samo osporeno rešenje.

Vrhovni kasacioni sud je cenio i navode zahteva, koji su bili isticali i u tužbi, u vezi nejednakog tretmana državnih službenika od strane tuženog organa, stručne spreme i radnog iskustva podnosioca zahteva, pa je našao da su ti navodi bez uticaja na drugačije odlučivanje o zakonitosti pobijane presude. Ovo stoga što je podnosiocu prestao radni odnos po sili zakona, nastupanjem okolnosti propisanih članom 133. stav 2. i člana 138. stav 3. Zakona o državnim službenicima, usled kojih mu je rešenjem Ministarstva trgovine i usluga Republike Srbije od 19.02.2010. godine utvrđen status neraspoređenog državnog službenika počev od 24.02.2010. godine. Kako u roku od dva meseca od kada je postao neraspoređen podnosilac zahteva nije premešten na drugo radno mesto, pravilno mu je primenom člana 131. stav 1. tačka 3. osporenim rešenjem prestao radni odnos.

Sa iznetih razloga, nalazeći da su navodi zahteva neosnovani i da ne mogu dovesti do drugačije odluke suda po podnetom zahtevu, Vrhovni kasacioni sud je na osnovu člana 55. stav 1. Zakona o upravnim sporovima odlučio kao u dispozitivu.

PRESUĐENO U VRHOVNOM KASACIONOM SUDU

Zapisničar,

Gordana Bogdanović,s.r.

Predsednik veća - sudija

Snežana Živković,s.r.